

6:e söndagen efter påsk

Tom Hardts postilla, tredje årgången

Predikotext: Joh. 17:18–23.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Under rubriken "Kristus och Anden" har denna dags evangelium skänkt oss Jesu löfte om Den Helige Andes ankomst på pingstdagen till apostlarna. Det är en Jesu handling efter himmelfärden, varigenom "Sanningens Ande" sänds från den förhärligade Sonen på Faderns högra sida. Så stor och gudomlig är Jesu makt, att han förmår sända Den Tredje Personen i Den Heliga Trefaldigheten. Han har ju till sin mänskliga, antagna förhärligade natur smorts som den Smorde, som Messias, som Kristus, så att vi i den himlafarne Översteprästen ser det ordet uppfyllt: "Och på honom skall HERRENS Ande vila". (Jes. 11:2) Ja, nu har Jesu bön uppfyllts: "Och nu, Fader, förhärliga du mig hos dig själv, med den härlighet, som jag hade hos dig, förrän världen var till". (Joh. 17:5) Liksom Anden av evighet före allt skapat strömmat fram ur Sonen i Den Heliga Treenighetens innersta hjärta, utgår i pingstundret samme Ande från Sonens mänskliga natur, från hans upphöjda välsignande, genomborrade händer. Inför åsynen av detta under, inför nedsändandet av Anden över apostlarna, ropar S:t Petrus med all rätt: "Så må nu hela Israels hus veta och vara förvissat om att denne Jesus, som I haven korsfäst, honom har Gud gjort både till Herre och till Messias". (Apg. 2:36) Detta är den korsfästes, utgivnes, offrades förhärligande, upphöjelse, rättfärdiggörelse, så att vi nu kan bekänna honom som vår frälsare, som Herren över synden, döden och djävulen.

Allt detta är inbegripet i Andens utgång från Jesus på pingstdagen, men det är inte bara inbegripet utan också utvecklat, utlagt och utsagt genom samme Ande, "sanningens Ande", som skall öppna apostlarnas munnar, röra deras tungor, styra deras fingrar, när de nedskriver de texter, som vi nu i denna stund hör och mottager i tro. Här talar i detta nu Herren och Livgivaren, som skall "vittna om mig", som skall förkunna icke sig själv och sina gåvor utan Jesus, Jesus den korsfäste, Jesus den på Faderns sida förhärligade, kort sagt, honom, "som utgavs för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses

skull". (Rom. 4:25) Det är en förkunnelse, som skall ske under den största motsägelse, under ondskefulla angrepp på apostlarna, under ett totalt underkännande av deras förkunnelse, som skall förklaras ogudaktigt, obibliskt, otillåten på heligt rum. Ja, "man skall utstöta eder ur synagogorna, ja, den tid kommer, då vemhelst som dräper eder skall mena sig därmed förätta offertjänst åt Gud. Och så skola de göra, därför att de icke hava lärt känna Fadern, ej heller mig." Inte ur hedniska tempel med blodiga offeraltaren skall apostlarna utstötas utan från heliga gudshus, där Ordets skriftrullar vilar bakom skåpdörrarna. Den blinda ogudaktigheten, okunnig om Sonens delaktighet i Anden från Fadern, utsägs inte om dansande präster och prästinnor kring modergudinnans bild utan om Jerusalems präster med gudsnamnet inristat på ämbetskrudens sköld. I denna kamp, som kännetecknar sluttiden mellan himmelfärden och den yttersta dagen, skall dock aldrig evangelium tystas, utan Den Helige Ande skall skaffa sig hörande öron, troende hjärtan, talande tungor, ja, predikstolar och kyrkorum, där frälsningens källor flödar fram.

Predikotexten denna söndag utlägger närmare detta Den Helige Andes verk genom det heliga predikoämbetet, sådant det nu i denna stund förvaltas bland oss. Dess budskap sammanfattar vi sålunda.

- I. Den Helige Ande verkar genom tron på evangelium,
- II. Den Helige Ande verkar vår enhet med Gud genom tron,
- III. Den Helige Ande verkar genom tron vår kraft att predika.

I. Den Helige Ande verkar genom tron på evangelium.

Jesus säger: "Men icke för dessa allenast beder jag, utan ock för dem som genom deras ord komma till tro på mig". Allt, som Jesus här talar, förutsätter, att människorna endast på ett sätt kommer till tro: "genom deras ord", genom apostlarnas predikan om den förhärligade Sonen, genom "sanningens Ande", som ver-

kar syndernas förlåtelse. Inget annat sätt finns för att komma till tro. Genom Ordet allena kommer tron, aldrig genom åsynen av en mäktig kyrkoorganisation, aldrig genom tecken och under. Här gäller S:t Pauli ord: *"Judarna begära tecken, och profeterna åstunda visdom, vi åter predika en korsfäst Kristus"*. (1 Kor. 1:22 f.)

II. Den Helige Ande verkar vår enhet med Gud genom tron.

Jesus säger: *"Jag beder, att de alla må vara ett, och att, såsom du, Fader, är i mig, och jag är i dig, också de må vara i oss"*. De falska profeterna brukar dessa Jesu ord för att förkunna, att Jesu bön efter två årtusenden förhoppningsvis skulle gå i uppfyllelse genom en imponerande världskyrklig enhet, som omfattar alla kättare på jorden, uppblandade med de rättroende. Så förkunnar de en vanmäktig Jesus, ännu inte bönhörd, en falsk bedjare, ställd under ordet: *"Gud hör icke syndare"*. (Joh. 9:31) Den sanne Jesus, den sanne Översteprästen, är redan bönhörd: vi är genom tron förenade med Gud i Andens osynliga enhet. Vi är ett i Gud, ett i det gudomliga majestätet, ett i den evige, osynlige Gud, som genom tron bor i oss.

III. Den Helige Ande verkar genom tron vår kraft att predika.

Jesus beder i sin heliga, översteprästerliga förbön, tillvarons innersta liturgi, där Sonen talar med sin Fader: *"också de må vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig"*. De falska andarna ropar från avgrunden, att Jesus sålunda vill föra världen till tro genom det synliga gudsrikets kraftfulla organisation, snart kommande, fastän saknat intill nu. Med denna onda tro, denna onda kyrka, denna onda enhet har Jesu Ord inget att göra. Han ber om vår enhet med Gud, *"för att I icke skola komma på fall"*, för att vi inte skall förskräckas av världens hot utan rotade i evangelium, fasta i tron skall våga tala Ordet, predika evangelium, *"så att världen kan förstå att du har sänt mig"*. Utan tron, utan trons kraft, utan enheten med Gud tystnar vår bekännelse, faller vår predikstol, berövas syndare frälsningens Ord. Det har Jesus med sin bön utverkat icke skall ske, utan *"dödsrikets portar skola icke bliva henne övermäktiga"*. (Matt. 16:18)

Amen.